

Manifestation mot Nobel Center på Blasieholmen

Torsdagen den 10 december 2015

Lennart Rohdin, Skärgårdens Trafikantförening

Den 10 december är en stor dag för Stockholm och för Sverige. Nobeldagen har blivit vårt lands kanske högtidligaste bemerkelsedag, men också en central beståndsdel i Stockholms stads varumärke. Vi känner alla både beundran och vördnad för de som denna dag får träda fram och ta emot insignierna för Nobelpriset - liksom för alla de som fått göra det tidigare.

Nobeldagen har de gångna 115 åren också utvecklats till att vara en allt starkare del av stadens mäktiga kulturarv. Jag vet inte hur stort intresse Alfred Nobel hade för kulturarv, men jag tror att han i dag skulle sätta mycket stort värde på detta, och lägga stor vikt vid att vårda sitt bidrag till stadens kulturarv.

Tidigare än så, sedan åtskilliga århundraden har stadens placering, där Saltsjön och Mälaren möts, gjort Stockholm till en betydande sjöfarts- och skärgårdsstad. Det är en minst lika viktig del av stadens kulturarv. I århundraden har livet i Stockholm präglats av sjöfarten till och från stadens hamnar.

Länge, var det inte minst skärgården som försörjde landets huvudstad med mångahanda förnödenheter. Från 1800-talet har skärgården också blivit stadens kanske viktigaste andningshål och ett kärt besöksmål för kortare eller längre tid för storstadsborna.

De vita skärgårdsbåtarna är Stockholms kanske allra mest kända symboler i när och fjärran. Symboler som turister från världens alla hörn vid Strömkajen och Nybrokajen förevigat med sina kameror.

Vi lever nu i en tid, där nya makthavare fäster ringa vikt vid stadens historia och kulturarv eller för skärgårdens villkor. Nu ska byggas nytt! Men, det handlar inte om ett musealt kulturarv utan om ett levande, från vars kajer 600 000 människor årligen besöker skärgården. Var ska de få plats på väg till och från båtarna?

Sjötrafik är inte bara gårdagens trafik. Det är också morgondagens. Sjötrafiken på både inre och de yttre vatten står inför en betydande utveckling, nu när den långdragna sjötrafikupphandlingen går mot sin fullbordan. Skärgårdstrafikens viktigaste nod är en central del också av framtidens kollektivtrafik på vatten. Av det finns inget spår i planerna för Blasieholmen! Inte heller någon annanstans!

Att riva det k-märkta Tullhuset med 140 år på nacken och de mer än sekelgamla hammagasinen innebär att de sista synliga resterna av Stockholms stad som skärgårdsstad utplånas för alltid.

Att bebygga den trånga marken här på Blasieholmen med ett väldigt Nobel Center skulle dessutom ta bort allt utrymme på land som krävs för en fungerande och växande skärgårdstrafik. Det handlar inte bara om att gå ombord eller att gå i land. Det är en omfattande logistik för fartygen såväl när de är i trafik, som när de ligger vid kaj och ska underhållas. I allt väsentligt på land. Vi kunde nyss höra hälsningen från de som jobbar i dag på båtarna här vid kajen.

Ett nytt Nobel Center i Stockholm skulle visst kunna bli ett värdefullt tillskott till stadens attraktionskraft. Ett som vi skulle välkomna. Men, det kan det göra på olika platser runt om i

staden eller i dess nya tillväxtcentra, utan att det ska ske till priset av att stadens kanske mest långvariga kulturarv med stora framtidsutsikter utplånas för alltid!